

”گولڊن جُبلِي ڪا گولڊن سنڪلپ“

آڄ ڀاڳيه وڏاڻا باپ اُپني چارون اور ڪي پدمپدم ڀاڳيوان بچون ڪو دڪ رهي هئ. هرايڪ بچي ڪي مستڪ پر ڀاڳيه ڪا چمڪتا هوڻا سنارا دڪ هرشت هو رهي هئ. ساري ڪلپ ۾ اُتسا ڪوئي باپ هو نهين سڪتا جسڪي اُتني سڀي بچي ڀاڳيوان هو! نمبروار ڀاڳيوان هوتي هوئي پي دنيا ڪي آڄ ڪله ڪي سرشت ڀاڳيه ڪي آڳي لاسٽ نمبر ڀاڳيوان بچا پي اُتي سرشت هئ. اس ليئي بيحد ڪي باپ دادا ڪو سڀي بچون ڪي ڀاڳيه پر ناز هئ. باپ دادا پي سدا واه ميري ڀاڳيوان بچي، واه ايڪ لڱن ۾ مڱن رهنِي والي بچي، يهي گيت گاتي رهنِي هئ. باپ دادا آڄ وشيش سرُو بچون ڪي سنيهه اُور ساهس دونو وشيشٽائون ڪي مُبارڪ ديني آئي هئ.

هرايڪ نين يتا يوڳيه سنيهه ڪا رڙن شيوا ۾ ڏڪايا. ايڪ لڱن سين ايڪ باپ ڪو پرتڪيه ڪرني ڪي همت پرتڪيه روپ ۾ ڏڪائي. اُپنا اُپنا ڪاريه اُمنگ اُتساه سين سمپن ڪيئا. يهه ڪاريه ڪي خوشي ڪي مُبارڪ باپ دادا دي رهي هئ. ديش وديش ڪي سنمڪ آني والي وا دُور بڻني پي اُپني دل ڪي سرشت سنڪلپ دواران وا شيوا دواران سهيوڳي بني هئ تو سڀي بچون ڪو باپ دادا سدا سڦلتا پو، سدا هر ڪاريه ۾ سمپن پو، سدا پرتڪيه پرمڻ پو ڪا وردان دي رهي هئ. سڀي ڪي سُو پريورتن ڪي، شيوا ۾ اُور پي آڳي بڏني ڪي شپ اُمنگ اُتساه ڪي پرتگيائين باپ دادا نين سني. سُنايا ٿا نان، باپ دادا ڪي پاس آپڪي ساڪار دنيا سين نياري شڪتيشالي ٿي. وي. هئ. آپ صرف شرير ڪي اُڪت ڪو دڪ سڪتي هو. باپ دادا من ڪي سنڪلپ ڪو پي دڪ سڪتي هئ. جو پي هرايڪ نين پارت بجايا وه سڀ سنڪلپ سهت، من ڪي گتي وڏي اُور تن ڪي گتي وڏي دونو هين ديڪي، سني. ڪيا ديڪا هونگا؟ آڄ تو مُبارڪ ديني آئي هئ اس ليئي اُور باتين آڄ نهين سُنائينگي. باپ دادا اُور سات ۾ سڀي آپڪي شيوا ڪي ساڻي بچون نين ايڪ بات پر بهت خوشي ڪي تالبان بجائي. هات ڪي تالبان نهين، خوشي ڪي تالبان بجائي ڪ ساري سنگنن ۾ شيوا دواران اُپي اُپي باپ ڪو پرتڪيه ڪر لين، اُپي اُپي وشو ۾ آواز ڦهل جائي.... يهه ايڪ اُمنگ اُور اُتساه ڪا سنڪلپ سڀي ۾ ايڪ ٿا. چاهي پاشڻ ڪرني والي، چاهي سُنني والي، چاهي ڪوئي پي اِستول ڪاريه ڪرني والي سڀي ۾ يهه سنڪلپ خوشي ڪي روپ ۾ اچا رها. اس ليئي چارون اور خوشي ڪي رُونق، پرتڪيه ڪرني ڪا اُمنگ، واتاورڻ ڪو خوشي ڪي لهر ۾ لاني والا رها. مئجار ٿي خوشي اُور نسوارت سنيهه يهه اُنيو ڪا پرساد لي گئي. اس ليئي باپ دادا پي بچون ڪي خوشي ۾ خوش هو رهي ٿي. سمجها.

گولڊن جُبلِي پي مناءِ لي نان! اُپي آڳي ڪيا منائينگي؟ ڊائمنڊ جُبلِي يهان هين منائينگي يا اُپني راجيه ۾ منائينگي؟ گولڊن جُبلِي ڪس ليئي منائي؟ گولڊن دنيا لاني ڪي ليئي منائي نان. اس گولڊن جُبلِي سين ڪيا سرشت گولڊن سنڪلپ ڪيئا؟ دوسرون ڪو تو گولڊن ٿانس بهت سُنائي. اچي اچي سُنائي. اُپني پرت ڪوئسا وشيش سونهري سنڪلپ ڪيئا، جو پورا ورش هر سنڪلپ هر گهڙي گولڊن هو. لوگ تو صرف گولڊن مارننگ يا گولڊن نائيت ڪهه ديتي يا گولڊن اِيوننگ ڪهتي هئ. ليڪن آپ سرُو سرشت آتمائون ڪي هر سيڪنڊ گولڊن هو. گولڊن سڪلپ هو، صرف گولڊن مارننگ يا گولڊن نائيت نهين. هر سميه آپڪي دونو نئون ۾ گولڊن دنيا اُور

گولڊن لائيت ڪا سُويت هوم هو. وه گولڊن لائيت هئ. وه گولڊن دنيا هئ. اٿسي هين اٺيو هو. ياد هئ نان، شروع شروع ۾ ايڪ چتر بناتي ٿي. ايڪ آنڪ ۾ مڪتي دوسري آنڪ ۾ جيون مڪتي. يه اٺيو ڪرانا يهي گولڊن جُبلي ڪا گولڊن سنڪلپ هئ. اٿسا سنڪلپ سڀي نين ڪيئا يا صرف درشيه ديك ديك ڪر خوش هوتي رهي. گولڊن جُبلي اس سريشت ڪاريه ڪي هئ. ڪاريه ڪي نمت آپ سڀي پي ڪاريه ڪي ساڻي هو. صرف ساڪي هو ديڪني والي نهين، ليڪن ساڻي هو. وشو ودياليه ڪي گولڊن جُبلي هئ. چاهي ايڪ دن ڪا پي وديار ٿي هو، اُسڪي پي گولڊن جُبلي هئ. اؤر هين بني بنائي جُبلي پر پهونچي هو. بناني ڪي محنت انهن نين ڪي اؤر مناني ڪي سميه آپ سڀ پهونچ گئي. تو سڀي ڪو گولڊن جُبلي ڪي باپ دادا پي وڌائي ديتي هئ. سڀي اٿسي سمجهتي هو نان! ديڪني والي تو صرف نهين هو نان! بني والي هئ يا ديڪني والي! ديڪا تو دنيا ۾ بهت ڪڇ هئ ليڪن يهان ديڪنا آرٿات بننا. سُننا آرٿات بننا. تو ڪيا سنڪلپ ڪيئا؟ هر سيڪنڊ گولڊن هو. هر سنڪلپ گولڊن هو. سدا هر آتما ڪي پرت سنيهه ڪي خوشي ڪي سونهري پُشپ ڪي ورشا ڪرتي رهو. چاهي دشمن پي هو ليڪن سنيهه ڪي ورشا دشمن ڪو پي دوست بناء دينگي. چاهي ڪوئي آپڪو مان دي وا ماني نه ماني. ليڪن آپ سدا سومان ۾ ره اؤرون ڪو سنيهه درشتي سين، سنيهه ورتي سن آتمڪ مان ديتي چلو. وه ماني نه ماني آپڪو ليڪن آپ اُسڪو مينڀا پائي، مينڀي بهن مانڀي چلو. وه نهين ماني آپ تو مان سڪتي هو نان؟ وه پتر ڦٽنڪي آپ رتن دو. آپ پي پتر نه ڦٽنڪو ڪيونڪ آپ رتناگر باپ ڪي بچي هو. رتنون ڪي ڪاڻ ڪي مالڪ هو. ملتي ملتي مليونر هو. بڪاري نهين هو جو سوچو ڪ وه دي تب دُون. يه بڪاري ڪي سنسڪار هئ. داتا ڪي بچي ڪي ليني ڪا هات نهين ڦهلاتي. ٻڌي سين پي يه سنڪلپ ڪرنا ڪ يه ڪري تو مئن ڪرون، يه سنيهه دي تو مئن سنيهه دُون. يه مان ديوي تو مئن مان دُون. يه پي هات ڦهلا نا هئ. يه پي رايڊ بڪاري پن هئ. اس ۾ نشڪام يوگي بنو. تب هين گولڊن دنيا ڪي خوشي ڪي لهر وشو تڪ پهونچينگي. جسسي وڳيان ڪي شڪتي نين ساري وشو ڪو سماپت ڪرني ڪي سامگري بهت شڪتيشالي بنائي هئ. جو ٿوري سميه ۾ ڪاريه سماپت هو جائي. وڳيان ڪي شڪتي اٿسي رفائين وستو بناء رهي هئ. آپ گيان ڪي شڪتي والي اٿسي شڪتيشالي ورتي اؤر وايومنڊل بناؤ جو ٿوري سميه ۾ چارون اور خوشي ڪي لهر، سرشتي ڪي سريشت پُوشيه ڪي لهر، بهت جلدي سين جلدي ڦهل جائي. آدي دنيا اڀي آڌا مري هوئي هئ. پيه ڪي موٽ ڪي سڻيا پر سوئي هوئي هئ. اُسڪو خوشي ڪي لهر ڪا آڪسيجن دو. يهي گولڊن جُبلي ڪا گولڊن سنڪلپ سدا اِمرج روپ ۾ رهي. سمجها، ڪيا ڪرنا هئ. اڀي اؤر گتي ڪو تيور بنانا هئ. اب تڪ جو ڪيئا وه پي بهت اڇا ڪيئا. اڀي آگي اؤر پي اچي تي اڇا ڪرتي چلو. اڇا.

ڊبل وديشيون ڪو بهت امنگ هئ. اڀي هئ تو ڊبل وديشيون ڪا چانس. پهونچ پي گئي هئ بهت. سمجها! اڀي سڀي ڪو خوشي ڪي ٽولي ڪلاؤ. دل خوش منائي هوتي هئ نان! تو خوب دل خوش منائي بانٽو. اڇا، شيواڌاري پي خوشي ۾ ناچ رهي هئ نان! ناچني سين ٽڪاوت ختم هو جاتي هئ. تو شيوا ڪي يا خوشي ڪي ڊانس سڀي ڪو ڊڪائي؟ ڪيا ڪيئا؟ ڊانس ڊڪائي نان! اڇا. سرو سريشت پاڳيوان، وشيش آتمائون ڪو، هر سيڪنڊ، هر سنڪلپ سونهري بناني والي سڀي آگياڪاري بچون ڪو، سدا داتا ڪي بچي بن سرو ڪي جهولي پرنی والي، سمپن بچون ڪو، سدا وڌاتا اؤر وڌاتا بن سرو ڪو مڪتي وا جيون مڪتي ڪي پراپتي ڪراني والي سدا پُرپور بچون ڪو

باپ دادا کا سونھري سنيھه ڪي سونھري خوشي ڪي پُشپون سھت يادپيار وڌائي اُڙ نمستي۔
 پارٿيون سين:- سدا باپ اُڙ ورثا دونو ياد رھتا هئ؟ باپ ڪي ياد سُنھه هيٺ ورثي ڪي پي
 ياد دلائي هئ اُڙ ورثا ياد هئ تو باپ ڪي سُنھه ياد هئ۔ باپ اُڙ ورثا دونو ساڻ ساڻ هئ۔ باپ ڪو
 ياد ڪرتي هئ، ورثي ڪي ليئي۔ اُگر ورثي ڪي پراپتي نه هو تو باپ ڪو پي ياد ڪيون ڪري۔ تو
 باپ اُڙ ورثا يھي ياد، سدا هيٺ پُرپور بناتي هئ۔ خزانو سين پُرپور اُڙ دڪ درد سين دُور۔ دونو
 هيٺ فائدا هئ۔ دڪ سين دُور هو جاتي اُڙ خزانو سين پُرپور هو جاتي۔ اُٿسي پراپتي سدا ڪال
 ڪي، باپ ڪي بنا اُڙ ڪوئي ڪراءِ نهين سکتا۔ يھي سمرتي سدا سنٽشت، سمپن بنائينگي۔
 جئسي باپ ساگر هئ، سدا پُرپور هئ۔ ڪتنا پي ساگر ڪو سڪائين ڦر پي ساگر سماپت هوني والا
 نهين۔ ساگر سمپن هئ۔ تو آپ سڀي سدا سمپن آتمائين هو نان! خالي هونگي تو ڪهان ليني ڪي
 ليئي هات ڦهلا نا پرينگا۔ ليڪن پُرپور آتما سدا هيٺ خوشي ڪي جهولي ۾ جهولتي رھتي هئ، سڪ
 ڪي جهولي ۾ جهولتي رھتي هئ۔ تو اُٿسي سریشٽ آتمائين بن گئي۔ سدا سمپن رھنا هيٺ هئ۔
 چيڪ ڪرو ملي هوئي شڪتيون ڪي خزاني ڪو ڪهان تڪ ڪاريه ۾ لڳايا هئ!

سدا همٿ اُڙ اُمنگ ڪي پنڪون سين اُڙتي رھو اُڙ دوسرون ڪو اُڙتي رھو۔ همٿ هئ
 اُڙ اُمنگ اُتساه نهين، تو پي سڦلتا نهين۔ اُمنگ هئ همٿ نهين تو پي سڦلتا نهين۔ دونو
 ساڻ رھي تو اُڙتي ڪلا هئ۔ اِس ليئي سدا همٿ اُڙ اُمنگ ڪي پنڪون سين اُڙتي رھو۔ اُچا۔

اُويڪٽ مُرلي سين چُني هوئي اُنمول مهاواڪيه

108 رتنون ڪي وجئنٽي مالها ۾ اُني ڪي ليئي سنسڪار ملن ڪي راس ڪرو

(1) ڪوئي پي مالها جب بناتي هئ تو ايڪ داڻا دوسري داڻي سين ملا هون رھتا هئ۔ وجئنٽي
 مالها ۾ پي چاهي 108 وا نمبر هو ليڪن داڻا داڻي سين ملا هون هئ۔ تو سڀي ڪو يھ محسوسنا آئي
 ڪ يھ تو مالها ڪي سمان پُروئي هوئي مڙڪي هئ۔ ورائتي سنسڪار هوتي پي سمپڻ ڊڪائي دي۔
 (2) ايڪ دو ڪي سنسڪارون ڪو جان ڪر ڪي، ايڪ دو ڪي سنيھه ۾ ايڪ دو سين مل جُل ڪر
 رھنا، يھ مالها ڪي داڻون ڪي وشيشٽا هئ۔ ليڪن ايڪ دو ڪي سنيھي تب بنينگي جب سنسڪار
 اُڙ سنڪلپون ڪو ايڪ دو سين ملائينگي، اِسڪي ليئي سرلٽا ڪا گُڻ ڌارڻ ڪرو۔
 (3) اُپي تڪ اُستتي ڪي آڌار پُر اِستتي هئ، جو ڪرم ڪرتي هو اُسڪي ڦل ڪي اُچا رھتي
 هئ، اُستتي نهين ملتي تو اِستتي نهين رھتي۔ نندا هوتي هئ تو ڏڻي ڪو پُول نڌڙڪي بن جاتي
 هو۔ ڦر سنسڪارون ڪا ٽڪراءُ شروع هو جاتا هئ۔ يھي دو باتين مالها سين ٻاهر ڪر ديني هئ۔ اِس
 ليئي اُستتي اُڙ نندا دونو ۾ سمان اِستتي بنائو۔

(4) سنسڪار ملاني ڪي ليئي جهان مالڪ هو چلنا هئ وهان ٻالڪ نهين بننا هئ اُڙ جهان ٻالڪ
 بننا هئ وهان مالڪ نهين بننا۔ ٻالڪن اُرتات نرسنڪلپ۔ جو پي آگيا ملي، ڊئريڪشن ملي اُس پُر
 چلنا۔ مالڪ بن اُپني راءِ دو ڦر ٻالڪ بن جائو تو ٽڪراءُ سين بچ جائينگي۔

(5) سروس ۾ سڦلتا ڪا آڌار هئ نمرتا۔ جتني نمرتا اُتني سڦلتا۔ نمرتا آتي هئ نمت سمجھني
 سين۔ نمرتا ڪي گُڻ سين سڀ نمڻ ڪرتي هئ۔ جو خُڏ جھڪتا هئ اُسڪي آگي سڀي جھڪتي هئ۔

اِس ليئي شرير کو نِمت مَتر سمجھ ڪر چلو اؤر سروس ۾ اُپني کو نِمت سمجھ ڪر چلو تو نمرتا آئينگي. جهان نمرتا هئ وهان ٽڪراءُ نهين هو سکتا. سَتھ سنسڪار ملن هو جائينگا.

(6) من ۾ جو پي سنڪلپ اُتپن هوتي هئ اُس سچائي اؤر صفائي چاهيئي. اَندر کوئي پي وڪرم ڪا ڪچرا نهين هو. کوئي پي پاءُ سُپاءُ، پُراڻي سنسڪارون ڪا پي ڪچرا نهين هو. جو اُتسي صفائي والا هونگا وو سچا هونگا اؤر جو سچا هونگا وه سچا پريه هونگا. سڀڪي پريه بن جائو تو سنسڪار ملن ڪي راس هو جائينگي. سچي پر صاحب راضي هوتا هئ.

(7) سنسڪار ملن ڪي راس ڪرني ڪي ليئي اُپني نيچر ڪو اِزي اؤر اُتڪتو بناؤ. اِزي اَرقات اُپني پرشارت ۾، سنسڪارون ۾ پارِي پن نه هو. اِزي هئ تو اُتڪتو هئ. اِزي رهنِي سين سپ ڪاريه پي اِزي، پرشارت پي اِزي هو جاتا هئ. خُذ اِزي نهين بنتي تو مُشڪلاتون ڪا سامنا ڪرنا پرتا هئ. ڦر اُپني سنسڪار، اُپني ڪمزوريان مشڪل ڪي روپ ۾ ديکني ۾ آتي هئ.

(8) سنسڪار ملن ڪا راس تب هو جب هرايڪ ڪي وشيشٽا ديڪو اؤر سِير ڪو وشيش آتما سمجھ وشيشٽائون سين سمپن بنو. يهه ميري سنسڪار هئ، يهه ميري سنسڪار شبد پي مِت جائي. اِتني تڪ مِٽانا هئ جو ڪ نيچر پي بدل جائي. جب هرايڪ ڪي نيچر بدلي تب آپ لوگون ڪي اُويڪتي فيچرس بنينگي.

(9) باپ دادا بچون ڪو وشو مهاراجن بناني ڪي پڙهائي پڙهاتي هئ. وشو مهاراجن بنني والي سرو ڪي سنيهي هونگي. جئسي باپ سرو ڪي سنيهي اؤر سرو اُنڪي سنيهي هئ، اُتسي ايڪ ايڪ ڪي اَندر سين اُنڪي پرت سنيهه ڪي قول برسِينگي. جب سنيهه ڪي قول يهان برسِينگي تب جڙ چترون پر پي قول برسِينگي. تو لڪش رڪو ڪ سرو ڪي پُشپ پاتر بني. سنيهه مِلينگا سهيوگ ديني سين.

(10) سديو يهي لڪش رڪو ڪ هماري چلن دواران کوئي ڪو پي دُڪ نه هو. ميري چلن، سنڪلپ، واڻي اؤر هر ڪرم سُڪدائي هو. يهه هئ برهمڻ ڪل ڪي ريت، يهي ريت اُپنا لو تو سنسڪار ملن ڪي راس هو جائينگي.

وردان - ايشوريه رايِلتي ڪي سنسڪار دواران هرايڪ ڪي وشيشٽائون ڪا ورنن

ڪرني والي پُچ آتما پو

سدا سِير ڪو وشيش آتما سمجھ هر سنڪلپ وا ڪرم ڪرنا اؤر هرايڪ ۾ وشيشٽا ديڪنا، ورنن ڪرنا، سرو ڪي پرت وشيش بناني ڪي شُپ ڪلياڻ ڪي ڪامنا رڪنا، يهي ايشوريه رايِلتي هئ. رايِل آتمائين دوسري دواران چورني والي چيز ڪو سِير ۾ ڌارڻ نهين ڪر سکتي. اِس ليئي سدا اُتبَنشن رهي ڪ ڪسي ڪي ڪمزوري وا اوڱڻ ڪو ديکني ڪا نيتر سدا بند هو. ايڪ دو ڪي گُڻ گان ڪرو، سنيهه، سهيوگ ڪي پُشپون ڪي لين دين ڪرو تو پُچ آتما بن جائينگي.

سلوگن - وردان ڪي شڪتي پرستتي روپي آگ ڪو پي پاڻي بناءِ ديتي هئ.